

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hord-
va vagy vidékre postán
küldve
Egész évre 6 fnt — kr
Fél évre 3 fnt — kr
Negyedévre 1 fnt 50 kr

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyitlár sora 20 kr.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztői iroda

és
kiadóhivatal:

CIRNER és LINGNER
Főter 38. szám alatt,
hova ugy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

A helyzet.

Szederkényi Nándor interpellációját, melyben a miniszterelnök álláspontját tudakolta a jövő választások idejére vonatkozólag, helyeselni, sőt üdvözölni tudjuk abból az egyszerű okból, mert alkalmat adott a kormány fejének, hogy a helyzetet ez irányban tisztázza. Egyuttal azonban bámuljuk az ellenzéknek azt a naivságát, mely az interpelláló felszólalásában kifejezésre jutott. Hogyan kívánhatta a miniszterelnöktől, hogy a házfelosztásról határozott feleletet adjon? Hiszen a házfelosztás magában véve nem lehet ezélja egy feladata magaslatán álló kormányának. Az országgyűlést igen nyomós okok nélkül nem szokás hazaküldeni. A nemzetre akkor lehet és kell csak appellálni, ha az ellenzék magatartása a parlament üdvös munkásságát megakasztja, vagy lehetetlenné teszi.

Vajjon a kormány vállalhat-e felelősséget az iránt, hogy az ellenzék mindig meg fogja őrizni azt a tárgyilagosságot és mérsékletet, mely a parlament eredményes tevékenységét biztosítja? Ebben

a kissé furcsa föltevésben van az ellenzék egyik naivitása, a másik pedig az, hogy el akarja az országgal hitetni, mint ha a kormány fenyegetésképpen tartogatná tüzből a házfelosztás vasát. Mi azt hisszük, hogy fenyegető magatartást egyedül a tisztelt ellenzék tanúsít. Megfenyegeti a parlament tekintélyét, meg az ország valamennyi érdekét, mely az országgyűlés pozitív munkásságával összefügg. A kormány nem fenyegeti az ellenzékét, hanem az ellenzék készül terrorizálni a ház munkavégző elemeit, ami nemde elég erős és végzetes fenyegetés?

Bánffy báró nyíltan kijelentette, hogy „a kormány ez idő szerint még általában nem foglalkozott a fősztatás kérdésével; nem látta szükségesnek ebben a kérdésben megállapodásra jutni: következőképp határozott választ a tett kérdésre nem adhat.” E válasz, ha nem is egészen határozott, de elég tiszta és érthető. Ki ki értheti belőle, hogy a kormány nem szolgált rá azokra a mese-szerű vádakra, melyekkel az ellenzék félelmében illette. De érthető belőle az is, hogy a kormány meddig nem

fog szükségképp foglalkozni a felosztás kérdésével.

Erős meggyőződésünk, hogy a kormány nem szívesen osztatná fel ideje előtt a házat. Ha szívesen tenné, ha keresné a helyzet nehézségeinek legradikálisabb megoldását: bizonyára már rég megtette volna, amit sokan kívánnak, de a mitől még többen remegnek.

Másrészt azonban nem hihetjük, hogy ugyanez a kormány képes lenne a legvégső időpontig együtt tartani egy oly parlamentet, a mely sehogysem áll feladata magaslatán. Szerintünk a Bánffy-kabinet nagyon rossz szolgálatot tette a nemzetnek, ha a képviselőházat kitenné az obstrukció eshetőségének; és ha tétovázva elmulasztani azt a határidőt, ameddig a parlament hasznos munkássága biztosítható a megoldandó fontos teendőkre.

Fájlalnók, ha az ellenzék terrorizmusa végső lépésre kényszerítené a kormányt, de el is várjuk a kormánytól, hogy a nemzet jól felfogott érdekében e lépést szükség esetén megtenni el nem mulasztja.

A helyzet kulcsa ezek szerint csak

TÁRCZA.

Végtelenség.

A miről bölcsék álmodának
Fütkészve múltat és jelent,
Kutatam én is szomju lázzal
A sejtelmet, a végtelent.

Fenn, fenn az űr kék tükörében,
A csillagok határain,
Hová szédítő gyorsasággal
Ragadtak ifju szárnyaim.

Alant, hol a föld ős koháján
Kincsek születnek titkosan,
S rejtett medrén évmilliókra
Alkot csodát a lángfolyam.

Kutatam én is szomju lázzal...
Hiába! Meddő volt a harc!
És olyan csüggedt volt a lelkem,
Ah! Szárnyát szegte a kudarc.

— Itthon vagyok. Mi szörnyű esend űl
E rejtett, kis magány felett!
Martyrja van megint a háznak:
Szegény testvérhugom beteg.

A szenvedőnek ágya szélén
Bús némaságban űl anyám.
Kétség'esen csüng szemével
Hervadó, beteg magzatán.

Elnézem őt. S míg nézem arcát,
Szemében titkon könny ragyog —
S érezni kezdem, Végtelenség,
Hogy hozzád mily közel vagyok!

Szabó Jenő.

Orosz csárok Bécsben.

II. Miklós elődjei közül az első, aki Bécsben járt, Nagy Péter császár volt. Ő volt az első orosz császár, aki megfordult nyugaton is. Előtte a csárok csak Bizánccsal, amíg a keleti császárság állott, voltak bizalmasabb viszonyban. Jó időn át Európa nem is tudott Oroszországról; Ázsiához számított. Nagy Péter alatt megváltozott mindez; ő kereste és ápolta a kapcsolatot nyugattal. Utazásai nem a csári méltóság manifesztációja, nem is turista kedvtelések, kemény munka és tanulmány. Angliában és Hollandiában alaposan tanulta a hajóépítést, maga is forgatván az ács-szekerczét. Ez utjából visszatérőben látogatott el Bécsbe, 1698 nyarán. Még egészen fiatal, huszonhat éves ember, a roppant fizikai erő és a vas energia teljében, amit ugyan csak fogyaszt, de kimeríteni nem bír a mértéktelen munka s a leírhatatlanul vad lumpolás. Látogatása alatt a bécsi udvar, az áhítatos I. Lipót háztartása, lehagyott valamit fagyos merevségéből, annyit tudnillik, amennyi a szertartás, a czeremonia, az etikett jelentősebb

sérelme nélkül történhetett. Mert Lipót udvara ez időtájtban még sivárabb, mint előbb. Második felesége, a galáns, vérből tiróli Claudia életében még járta a vadászat és az opera; de a harmadik asszony, a fagyos, mód fölött devota falzneuburgi Eleonóra, lelkiismeretbeli kérdést csinált abból is, hogy urával megjelenhetik-e az operában? Nagy Péter bácsi látogatása nincs híján mindegyik alakoskodásnak és színészkedésnek. Amidőn bevonult a császárvárosba háromszáz főnyi fenyves kíséretével, amelyben hetven orosz katona is volt, zöld színű nemzeti köntösben, az udvari kocsiban átadta a főhelyet Lefortnak, Novgorod főkormányzójának. A Kärthuer-kapun kívül eső Königsseeck-palotában szállott meg. A udvar is a látogatás tartamára kihurcolkodott a Burgból a Favoriten nevű palotába. Péter szokott, mohóságával azonnal neki feküdt a bécsi látnivalók megnézésének és naponta többször is ruhát cserélt, hogy föl ne ismerjék. A két császár csak három nap múlva (július 9-én) az orosz Péter-Pál napon találkozott először. Pétert ugyszólván belopták a Favoritenbe, a kerten keresztül, egy titkos lépcsőn fel, még az örök sem láthatták. Fönn azután vége volt az inkognitónak. Várt rá az egész osztrák nemesség, hogy hódolatát bemutassa. Következett egy monstrum koncert négy száz instrumentummal, amit a két uralkodón kívül háromezernél

ugyan az ellenzék kezében van. Használja ezt a kulcsot hazafiasabb belátása szerint. Ne félemlítsen, hogy meg ne félemlítették.

Quid nunc?

Budapest, szept. 9.

Alig hangzott el az a nagy államférfias beszéd, melylyel Lukács László pénzügyminiszter az 1897. évi költségvetést bevezette és amelyben felvilágosításokat adott a kiegyezési tárgyalások állásáról és a kormány pénzügyi terveiről, már is szólásra jelentkezett az ellenzék részéről Ugron Gábor, hogy a betervezett költségvetést egyszerűen ad acta tenni kérje, miután azt még a pénzügyi bizottsághoz sem kívánja utasítani. És tette ezt Ugron annak teljes tudatában, hogy a ház nem határozhat az ő kívánata szerint, mert a házszabályok 114. §-a határozottan elrendeli, hogy a miniszterium által előterjesztett törvényjavaslatoktól a bizottsági tárgyalást megtagadni nem lehet. Ha az ellenzéki pártvezérek eddigi nyilatkozatai a követendő obstrukciónak többé-kevésbé leplezett jelzései voltak csak: Ugronnak ez a beszéde már egy obstrukció pártvezérnek az első ténye volt, melynek nem lehetett más értelme, mint hogy el akarta törölni azt a hatalmas benyomást, melyet a pénzügyminiszter világos, érthető és a legmagasabb államférfiai szinten álló fejtegetései keltettek és becsületesen meg is érdemeltek.

A betervezett költségvetés realizálásának legkedvezőbb jeléről tekinthetjük az emelkedő kiadásokat a kereskedelem, a mezőgazdaság és az oktatásügy terén. Nemzeti életünk e tereit szakadatlan figyelemmel és jóakarattal kell kísérni. A megállás itt hátralepést jelent. Egy nagy nemzeti katasztrófával egyértelmű lenne, ha az ország nem lenne képes évről-évre nagyobb összegeket költeni közgazdasági és kulturális célokra. A kereskedelem-, földművelés- és közoktatásügyi tárczák tehát nagyobb emelkedését

mutatják a kiadásoknak, melyeket azonban tökéletesen paralizálnak a pénzügyi igazgatásban tett megtakarítások. Az általános művelődést emelni, kereskedelmet, ipart, mezőgazdaságot támogatni kell és az illető tárczák kiadásainak emelkedése az adóképeség erősítését, a nemzet erősödését, következetesen a magyar államháztartás konszolidálását jelenti, melyet nem kimélnék a külföld legnagyobb támadásai.

A közel és távol külföldön gyakran megkísérelték a magyar pénzügyek diszkreditálását. A távlati spekulációval válság alkalmával átok alá vetettek minden magyar értéket és rossz hírbe hozták Magyarországot hitelképességét. Ámde a konszolidált magyar pénzügyeknek nem tudtak ártani a rosszakaratu támadások. A magyar állami értékek szilárdan megálltak ama magaslaton, ahova őket a nemzet áldozatkészsége emelte. Hasonló lépést jelent a magyar pénzügyi viszonyok megerősítéséhez a jelen költségvetés progresszív haladó kiadási tételeivel, kétségtelen realizálásával, és ezért joggal állíthatjuk, hogy az emelkedő kiadások a közgazdasági téren állami szükségességet képeznek, a haladás és megerősödöttség jelei.

De mi lesz most? Mit fog tenni a képviselőház e fényes költségvetéssel szemben? Mit hoz a legközelebbi jövő? E kérdések ostromolnak minden belátásos hazafit, akinek kedvesebb a hazája, mint az ambíciója és a kérdés oly sok, a kielégítő válasz meg oly kevés, hogy alig tekinthetünk vidám reménynyel a jövőbe.

A büntető perrendtartás tárgyalását ha 14 nap alatt be nem fejezik, megszakítják, hogy a költségvetést tárgyalják. Vajon le-tárgyalják-e obstrukció nélkül? Vajon a ház elé lesznek-e terjeszthetők a kiegyezési javaslatok, melyek az egész vonalon a magyar felfogás győzelmét jelentik? Mi van Badeni gróf junctimával? Mi van Apponyi gróf junctimával? A Bánffy-kabinetnek eddig nyilvánosságra jutott sikereit a kiegyezés terén feltétlenül rati-

fikálná az egész nemzet, az egész közvélemény. E jelenség folytán tartózkodnék az obstrukciótól?

Magyarország közgazdasága számtalan kötelekkel és szállal van Ausztria közgazdaságához kötve, amint ezt a fennálló közjogi viszony mellett másként gondolni sem lehet. De a magyar érdek minden tereen győzött, a Bánffy-kabinet bebizonyította, hogy Magyarország érdekeit erősen és hathatósan meg tudja védelmezni. E sikerekkel szemben elutasítólag fog viselkedni a magyar képviselőház? E vívmányokkal rosszakaratu obstrukciót fog szembe állítani az ellenzék?

A legnagyobb politikai fontossággal bíró kérdések ezek, döntők a jelenlegi képviselőház léte felett. Ezekhez az életbe vágó kérdésekhez csatlakozik még két, nem kevésbé fontos esetleges kérdés, melyek a kvótára és az esetleg szükségessé váló egy évi provizóriumra vonatkoznak.

Mind e kérdéseket összefoglalva, alig képzelhető, hogy a mostani képviselőház hivatva lesz dönteni. És e tényállással összhangban van a „Pester Correspondenz“-nek az a legújabb jelentése is, hogy a képviselőházat a költségvetés elintézése után minden valószínűség szerint feloszlatják.

Bizonytalan jövő előtt állunk. E kérdésre: quid nunc? — a képviselőház adhatná meg a helyes választ. Ámde a t. Ház annyira a jövő országgyűlési választások befolyása alatt áll, hogy nincs meg sem a kellő higgadtsága, sem a szellemi képessége arra, hogy helyes és találó feleletet tudjon adni. Ki is várná ezt oly törvényhozó testülettől, melyben ellenzéki pártvezér oly kíváncsi-mal léphet fel, mint az imént Ugron Gábor úr!

A királyváró Bukarest.

E cím alatt a „Székely Nemzet“ Ó Felsége romániai látogatásáról a következőket írja:

Kormány, főváros, hatóságok és egyesek

több éves dáma hallgatott végig a gavallérjával. Ezután bál volt, közben pompás tüzijáték. A rakéták a V. P. Z. M. betűket (Vivat Petrus Zaar Moscoviae) rajzolták az esti égbolton. A mulatságot vacsorával végezték, amit akkor Bécsben merendának hívtak.

A legfényesebb mulatságot azonban Péter tiszteletére július 12-én tartották. Nagy maskara-bál volt ez, hívták Nationen-Wirthschaftnak. A Favoriten kerti csarnokát a drága butorok, a ritka tükrök, az arany és ezüst tartókban lobogó megszámlálhatatlan viaszgyertyák olyan látványossággá varázsolták, amihez hasonlót szem soha sem látott. Lipót császár volt a Wirth és az áhítatos Eleonóra császárné a Wirthin, aki bizonyára nem kicsiny erőszakot követett el lelkiismeretén, amidőn komédiázásra adta magát. A fényes társaságot könnyen etnografiai társulatnak lehetett volna nézni. Ott volt Európa minden nemzete népies viseletében, azután az exotikus országok bizarr kosztümjei. Voltak németek, spanyolok, olaszok, magyarok (egy pár csak: Pászberg kisasszony és Kolovrat Miksa gróf), francziák, törökök, perzsák és mások; aztán zsidók, cigányok, kertészek, pásztorok, vásári bohócok, zsványok, kuruzslók, kártyavető és kellnerek. Részt vettek a mulatságban az uralkodó ház összes tagjai, Lipót két fia: József római király és a későbbi VI. Károly

császár; négy leánya; egy csomó német uralkodó herceg, az állami és katonai méltóságok; az egész osztrák főnemesség. Szavójai Jenő, akit a zentai győzelem csak az imént emelt Európa legnevesebb katonájává, is ott volt csaposnak öltözve, a császári fogadós szolgálatában. A czár friedlandi paraszt volt; dómája: a gyönyörű Thurn Johanna, friedlandi paraszt menyecske, igen jól viselkedett, egész éjen át nem tágitott a czár oldala mellől. A mulatságban, nyilván a Péter kedvéért, nem volt sem osztrák merevség, sem spanyol grandezza; egy éjszakára a sutba dobtak minden etikettet. A merenda alatt a császár fogadós kezébe vett egy pompás kristály serleget, oda lépett a friedlandi paraszthoz és a moszkvai nagy czárra köszöntötte. Péter átvette a serleget és így szólott: „Ismerem a moszkvai nagy czárt testestől-lelkestől; barátja ő császári fölséged barátjainak és ellensége ellenségeinek; és ha ebben a serlegben tiszta méreg volna, akkor is kiinná.“ E taksáros udvariaskodás után a hatalmas serleget egy hajtásra az utolsó csöppig kiitta. Ezután a római királyhoz I. Józsefhez fordult, azt mondván, hogy mivel ő még fiatal (ekkor husz éves volt), az italt atyjauránál bizonyosan jobban bírja, tehát igyának ki egymásután nyolcz olyan serleget a császár egészségére. Miután ez is megtörtént, derékon kapta a császárt, megcsókolta, a leve-

gőbe emelte és ott hatalmasan meglóbázta, „mindnyájuk nagy öröme.“ Igazi moszkovita módjára mulatott, amint otthon szokta tenni. Hajnali négy óráig csodás kintartással ropta a tánczot, orosz nótákat énekelve, a hölgyeket szorongatva, őket a magasra emelgetve és a levegőben forgatva.

A mulatságok szüneteit Péter kirándulásokkal töltötte. Volt Badenben néhány napi fürdőkúrán, aztán Pozsonyban. Mindentüvé magával vitte Wolff atyát, Lipót császár bizalmas jezsuitáját, aki az orosz Péter-Pál napon, amidőn Péter inkognitójában a templomba lépett, a szószékből ilyen formán köszöntötte: „Itt van az igazi Péter, akire az ég azokat a kulcsokat bizta, amelylyel a kereszténység beköit megnyithatni.“ A czárt egyébként is érdekelte a jezsuita szerzet. Megnézte kollegiumukat aprajára. Magyarátatott magának Kollonich érsekkel, megvédélgettette magát fényesen a jezsuiták refektóriumában. E közben Lipót császár is meglátogatta egyszer inkognitó, három minisztere kíséretében és egy fel órát időzött nála. Három heti mulatozás után megtette a Favoritenben a bucsuvizitet, átadta az udvarnak fényes ajándékát a szives vendéglátásért és lóhalálában sietett Moszkvába, hogy a mindig lázongó streliczekkel leszá-moljon.

Innen kezdve egy századnál nagyobb időn át, a Napoleonnal vívott háborukig, nem

lelkes buzgalommal fáradoznak rajta, hogy Magyarország koronás urát, I. Ferencz Józsefet, megillető fényvel, méltón fogadja majd Bukarest. Az egész lakosság pártkülönbség nélkül elismeri és átérzi, hogy ez a küszöbön álló látogatás politikailag igen nagy fontossággal bír és megtisztelő a román nemzetre nézve. Készülődik az egész város. Középületek és magánházak díszítettek, mindenfelé folyik a takarítás és a esmosítás munkája. A román király palotáját, melyben a magas vendég lakni fog, pazarul feldíszítették, berendezték; a „Boulevard“-szálló, melyben királyunk kísérete lakni fog, egészen új mezt öltött. Az északi pályaudvar vestibüljét ragyogó fogadó teremmé alakították át. Bukarest községtanácsa, a „Primarie“, a díszítési költségekre 150.000 frankot szavazott meg és a középítési hivatal teljes erővel dolgozik, hogy a szépítési munkálatokat befejezhesse.

A belügyminisztérium által kidolgozott program szerint Ő Felsege a király, szeptember 28-án délután 3 órakor érkezik meg Bukarestbe, az északi pályaudvarba, amelyet ez alkalomra remekül feldíszítettek, illetve át is alakítanak. Innen kezdődik a város díszítése a 150.000 franknyi költségen. Ő Felsege lakásáig az ut mentén négy diadalkaput emelnek. És pedig egyet mindjárt a pályaudvar előtt, egyet a Galea Guvitein és kettőt a király által elfoglalt palota előtt, a Galea Viktoriein. A Galea Viktorieitól a román trónörökös pár palotájáig vezető utvonalon három diadalívet építenek. A összes, hat kilométer hosszú utvonalon tehát hét diadalív fog emelkedni. Közben a tömérdek zászlórud lobogókkal és lombdiszszel.

A fogadási program ez: I. Ferencz József király a román király társaságában délután 4 órakor érkezik. Az állomáson a magas vendégeket a királyné, a trónörökös és neje, a miniszterek, a főpapság, magasrendű tiszték és egyéb magas méltóságok fogadják. A felségek a már jelzett uton a királyi palotába vonulnak. Este nagy fo-

gadás, majd diszebed lesz, amelyen a mosztani, a volt miniszterek, a törvényhozó testület elnökei, a tábornokok, a helyőrség ezredesei, a diplomáciai kar tagjai és egyéb méltóságok vesznek részt. Diszebed után fátylászmenet lesz és a várost kivilágítják.

Másnap reggel 8 órakor királyunk, a román királyi pár kíséretében, szemlét tart a Cotroceni-terén fölállított 32.000 főnyi csapatok felett. Szemle után a Cotroceni palotában dejeuner lesz, amelynek befejeztével királyunk, a román király és a trónörökös kíséretében a chiliu és stopeni erődítményekhez utazik külön vonattal, ahol nagy lögyakorlatokat tartanak.

A királylátogatás második és utolsó napján fogadja majd Ő Felsege az osztrák-magyar követségi palotában a bukaresti osztrák-magyar kolonia küldöttségét. Este a kolonia az örömnapp alkalmából kerti ünnepélyt rendez, amelyre a követ, Aerenthal báró is megígérte megjelenését. A bukaresti osztrák-magyar egyesület külön fátylászmenetet is tervezett, erről azonban lemondtak. Katonai körökben biztos formában cirkulál a hír, hogy Ő Felsegét valamelyik román hadtest tiszteletbeli parancsnokává nevezi ki a király. A nagyjelentőségű látogatás alkalmával számos megkegyelmezést is várnak.

Színház.

Deák Péter nálunk előnyösen ismert színház-társulata e hó 6-án, vasárnap kezdte meg Bokor „Gyerekkasszony“-ával rövid időre terjedő működését a Nemzeti szálló rozoga, egészségtelen és szűk termében.

A bemutató előadásról, az előadókat tekintve, csak is jót mondhatunk. A darab maga önkénytelenül is régi emlékeket utít fel; a nyolczvanas évek végén Vidor Pal, a népszínház derek művésze, „Vörös sipkák“-jával ért el Budapesten tisztes sikert, ma pedig a „Gyerekkasszony“-t látva — nem tehetünk róla — de a két darab között igen nagy hasonlatosságot találunk, csak

is azt a különbséget fedeztük fel, hogy Vidor régi darabjában a férj féltékenységét egy vörös huszár sipka, Bokor újabb darabjában pedig egy baka őrmester kék sapkája ébreszti fel. Ez az egész különbség; de mind ezek daczára, ha Deák ezen régi nyomokon járó gyenge darabot vette is bemutatónak: jól tette, mert van benne pár sikerült epizodálak és ami fő, a darab jól volt betanítva és dicséretes volt a színészek összjátéka.

Ez utóbbi Deák társulatának különben egyik érdeme; színészeinek összjátéka többnyire kifogástalan; társulatának tagjai szerepeiket jól betanulják, a darabot átértik és jól, összevágóan adják elő. Helyesen teszi különben Deák azt is, hogy személyzetét nem cserélgeti folyton és a régi jó erőket megtartja, evvel aztán eléri, hogy társulatának tagjai összeszoknak, betanult darabokat adhatnak elő és a közönség jó előadásokat hallgathat végig.

Igy a bemutató előadás alkalmával is régi ismerősöket láthattunk viszont; Deáknét, Árkosinét, Sipos Gizellát, Német Jánost, Árkosi Vilmost, Gyárfás Ödönt és Balogh Istvánt ismeri már közönségünk. Deákné V. Gizella, mint mindig, a „Gyerekkasszony“-ban is egy pompás enni való menyecskét alakított, szép, terjedelmes és csengő hangjával dalait szépen énekelte, — kár, hogy a cigányokat személyesítő színészek tulságos bohózkodással és lármájukkal énekében zavarták. Árkosiné tagadhatatlanul a társulat legszimpatikusabb tagja; örvendünk, hogy őt viszontláthatjuk. Kis szerepét szépen kiszínezte és oly kedvesen játszott, mint ezt már tőle megszoktuk és el is vártuk. A férfiak közül külön kell kiemelnünk Balogh Istvánt, az intelligens színészt, Ugroni Sanyi szerepében; noha alkalma nyílt rá és a karzat közönsége biztatta is, az olcsó tapsok kedvéért nem lépte át az előirt határokat, diszkrétül játszott és épp ezzel keltett hatást. Gyárfás Ödön szépen halad, a színpadon sokkal otthonosabban mozog, mint multkor ijtéle alkalmával, modorosságából

látott Bécs város muszka czárt. A jelen század első két tizedében a nagy Katalin czárevna unokája, I. Sándor mint Ferencz császár szövetségese és barátja több ízben fordult meg a császárvárosban. Legtovább időzött ott 1814 őszén és 1815 telén, a bécsi kongresszus alatt, amidőn Napoleont már Elbára internálták; amidőn a három szövetséges: Ausztria, Porosz és Oroszország összeült, szájukban a társadalmi rend helyreállításának, Európa politikai rendszere regenerálásának, az erők méltányos egyensúlyára épített állandó békének hangzatos fraziséval, valójában azért, hogy a közösen szerzett zsákmányon megosztozkodják. Vele voltak felesége, Konstantin öcsese, két huga, a politikusok, diplomaták, marsálok, udvari dámák egész légiója. Bécs város soha sem látott annyi ünnepséget és mulatságot, mint akkor, a királyok e sokadalmán. Hónapokon keresztül a sok bál és parádé miatt alig tanácskozhattak. A szellemes De Ligne herceg ekkor csinálta azt a sokszor idézett viczzet, hogy a kongresszus tánczol, de nem halad. A hatalmasságok e csődületében Sándor czár és Metternich herceg voltak a legfeltűnőbb alakok; legalább mindenik magát tartotta a legnagyobb nevezetességnek. Az oroszok czárja és Ausztria kancellárja azonban nem voltak jó barátok. Gentz azt írja, hogy Sándor czárt ingerelte a Metternich nyugodt, derült méltósága; hogy

irigyeite a politikában és a társaságban aratott sikereit. A feszültség oka azonban nem az e fajta rivalizálásban fektűt; de inkább abban, hogy Sándor nem járt mindig és mindenben a Metternich porázán. Már a kongresszus előtt, még Párisban, Metternich azzal vádolta a czárt és ez a vád akkor főbenjáró bűn volt, hogy szabadelvű eszmékért hevűl. Ezért gyűlölte Krüdener asszonyt, aki a czárt a kor divatos miszticizmusába vonta. Nagyon veszedelmes asszonynak tartotta, mert a szegényeket a gazdagok ellen tüzei, és nagyon megörvendett, amidőn a czár hazaparancsolta Oroszországba. Krüdener asszony mellett a társadalmi rendet legjobban a bibliától féltette. Ő ugyan, amint vallja, naponkint olvasott a csodás könyvből; de nem való a tömeg kezébe, mert az nem az Isten és a Megváltó tanait olvassa ki belőle. A huzavonából derekas összekapás lőn. Metternich azt vitatta, hogy becsülete koczkatatása nélkül privát uton többé nem érintkezhetik a czárral; a czár meg, hogy Metternich őt halálosan megsértvén, többé báljaira, mulatásaira nem mehet el. Családja, a bécsi dámák, akiknek állhatatosan udvarolt, váltig kapacitálták, hasztalanul; többé nem tette be a lábát a Metternich házába. Azonban mind a ketten uton-utfélen ócsárolván egymást, iparkodtt mindenik a dolog odiumát a másik nyakába varrni. Gentz eleget boszankodott

e viselkedésen, amely alkalmas volt arra, hogy a magas társaság kis rágalmazóinak a pletykázás bőséges tárgyát szolgáltatasson. A politikai diskussziók is nem egyszer elmérgesültek, hogy a szövetségesek között a háboru állott a küszöbön. Mindazáltal Sándor czár a politikában is diadalmaszkodott s a szalonokban is ő volt az első, a hasonlíthatatlan gavallér. Hogy Metternichet azzal is bosszantsa, feleségével és leányával módfelelt udvariasan bánt, míg ő rá ügyet sem vetett. Egyébaránt e bécsi dámákat, ahogy akkor nevezték, a bécsi olimpus istenasszonyait, annyira kitűntette, hogy az orosz hölgyek méltán apprehendálhattak. Ebben a boldog érában, a magas politika csinálásának örve alatt, az emberek vigan szerettek és nem csak koronás fejeknek, nemcsak a nagy politikusoknak és magas diplomatáknak, de a követségi attaséknak és titkároknak is jutott egy-egy istenasszony a bécsi olimpusból. Sándor czár, mint munkás méh, járt virágról-virágra, a nélkül, hogy igazi kiválasztottját, Ausperg Gábrilát, azt a a szépet, aki igaz érzelmeiket ébreszt, aki méltó egy új IV. Henrikre, megbántotta, avagy elhanyagolta volna. Egy orosz szemtanu arról is biztosít, hogy ez az imperatori legyeskedés mindig belől maradt az illedelem és az erény határain s hogy az oroszok nem tettek kárt a bécsi erkölcsökben.

is sokat veszített; kezeivel, igaz, még most is folyton hadonaz, nem tudja, mit csináljon velök, de azt hisszük, a folytonos gyakorlat ezen is segíteni fog. Német, Árkosi jól megállották helyüket.

Heifőn e hó 7-én a karzati közönség nagy gaudiumára „Goldstein Számi” került színre, fél helyárrakkal, félig telt ház előtt. Aki kénytelen volt végig nézni e darabot, kárpótlást nyerhetett Árkosi né és Balogh játékában. Balogh rátermett a „bonvivánt” szerepekre, pompásan alakít; ha törekszik, még sokra viheti. Árkosi né életet tud teremteni bármily gyenge szerepbe is. Deák „Goldstein Számi” szerepét elhadarta, a harmadik felvonásban pedig már barátságos viszonyba lépett a sugóval is. Árkosi, Sipos Gizella a darab komoly részeit igyekeztek érvényre juttatni.

Kedden, hazai szerzőnk, Sztójánovitsnak fűlbemásozó operettjét: „A kis molnárnét” hallottuk. Természetesen a siker oroszlan-része Deák né Y. Gizelláé volt; jól volt disponálva és pihent hangjával sikeresen működött Sztójánovitsnak némely helyt zökkenő zenéjével. Amily szépen festett fedelmi ruhájában, ép oly szépen táncolta a 3-ik felvonás palotáját is. Sipos Gizella, Czeleszta szerepében, ami hiányzott énekéből, pótolta kedves játékával. Nagy Vilmának nyög az énekes szerep, ő a bohózatok és vígjátékokban érzi magát otthonosan. A társulat fiatal énekese: B. Szabó József, jobban énekel, mint multkor iitt létekor; látszik rajta, hogy szorgalmas és lelkiismeretes színész, de sokat kell még tanulnia és igyekeznie, míg hangját kiképezi és avval bánni tud; hanganyagát nem tudja kellően felhasználni; egyes részletek kedvéért, melyeket kellően kiszínezni akar, kockáztatja egész partitúráját; ez estén különben kevésbé is volt diszponálva, középhangjai is — melyek egyébkor kellemesen hatnak — ez estén cserben hagyták. Gyárfás Ödön a bamba Flórián helyett egy duhaj alföldi legényt adott; szépen énekel, de modorosán játszott. A közönség nevető részét

Balogh István foglalta le magának Bicskei András szerepében; ép oly jó volt, mint lenni szokott többi szerepeiben is. A telt ház igazolta ez estén is, hogy közönségünk méltányolni tudja szintársulatunk törekvését és a viszonyokhoz mértén kellően pártolja.

Meteorológiai jelentés szept. 6-tól szept. 9-ig.

Nap	Óra	Légnyomás 700	Hő	Szél iránya és erő- sége	Borulat	Csapadék	Hő Napi max. min.
7	59 6	+16 9	SW ₁	1	—		
6	2 55 9	+28 2	SW ₂	3	—	+28 4	+12 2
	9 58 0	+20 2	—	10	—		
7	60 1	+15 8	—	1	—		
7	2 60 3	+21 4	NW ₃	9 ●	ny.	+21 8	+13 0
	9 62 0	+16 4	—	6	—		
7	63 0	+15 3	—	9 ●	0 4		
8	2 63 5	+19 0	NE ₁	5 ●	2 6	+22 7	+12 8
	9 65 3	+14 4	—	8 ●	ny.		
7	66 5	+14 0	—	7	—		
9	2 64 8	+22 0	SE ₃	7	—		
	9						

Kilátás: Derülő, enyhe idő.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C°. fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél, E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10-ig. Borulat fok = 1—10-ig. Csapadék mennyisége milli méterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég, Δ = dara.

Vegyes hírek.

— **Hymen.** Balla Béla fiatal, derék iparos a napokban tartotta esküvőjét Kuszka Nándor gyáros leányával, Honával, Kassán. Gratulálunk az új párnak.

— **Eljegyzés.** Abrudbányán Eltz Miksa osztrák honvéd főhadnagy eljegyezte Zöldi (Golgotiu) Mariska kisasszonyt.

Igen sokszor fordult meg Bécsben a most uralkodó császár dédapja: I. Miklós, igaz, hogy mindig csak futtában, egy-két napra. Egyébként is a szent szövetség érájában a három testvériesült uralkodó: az osztrák császár, az orosz császár, a porosz király, untalanul találkoznak hol itt, hol amott, hol csak udvarias vizitekben, hol szorgos tanácsban Pesten is jártak. Minden kis rebbenés a kontinensen ok és alkalom volt, hogy a bajtársak összejöjjenek. Miklós császár már grata persona Metternichnek; mert meghódol előtte, mert orakulumnak tekinti őt. Különben minden arra vall, hogy Miklós nagy emberismerő volt, hogy kitűnően tudott számolni az ember lényegét tevő gyalóságokkal. A midőn először találkozott Ferencz császárral Münchengräzben, azt mondá: azért jött, hogy cheffjétől parancsokat vegyen; aztán igen szerényen kérte Metternichet, hogy vegye szárnya alá és óvja a baklövéséktől. Nagyon udvarias volt Metternich harmadik felesége: Zichy Melanie iránt. Kereste az alkalmat, hogy vele legyen; az udvari ebédeken neki udvarolt; ebéd után vele billárdozott s valahányszor a hercegné megszólította, mindig azzal válaszolt, hogy: parancsára áll. Aztán vizitelt nála privatim, mi a hercegasszonyt nem kis zavarba hozta; mert a királyok által megrohant vidéki városkában a kancellár feleségének csak há-

rom kis szoba jutott. Két évvel utóbb a szövetségesek ismét találkoztak Tepliczben és Prágában és mint császár, Miklós ekkor látogatott el először Bécsbe. Ez a gondolat Prágában villant az agyába és igen meglepte vele — kivált Metternichet. Tudnunk kell, hogy a közbeeső időben meghalt Ferencz, a chef, és most már Ferdinánd — a kamerád — volt a császár. Bécsbe — az ünneplő udvart Prágában hagyva — csak azért rándult, hogy Ferencz özvegyének kondolenciáját nyilvánítsa. Metternichtől levelet kért a feleségéhez, aki irt is néhány sort a császár szobájában „gyalázatos tollal”, azonközben a fölött töprengve, hogy a császár pongyolában kaphatja feleségét, mert inkognitó utazik, s mert Benkendorf, vagy isten tudná minevü tábornokot fognak bejelenteni. Miklós csak egy napot töltött Bécsben. Meglátogatta két ízben az özvegy császárnét és ugyanannyiszor Metternich feleségét. Esti teán is nála volt és nem kapta pongyolában egyszer sem, mert Gorcsakoff még idejében megizente a csári látogatást s a hercegasszony csinálhatott illendő toiletet. Aztán a feleségtől meg a férjnek vitt levelet a csári postillion d'amour. Világos, hogy ez a chármannt figyelem a hercegasszonyt még férjénél is jobban elbájosolta.

Kerek tiz esztendeig, bár időközben 1838 nyarán ismét volt nagy találkozó Teplicz-

ben, Miklós nem járt Bécsben. 1845. őszén Rómába utazott XVI. Gergely pápa látogatására. Prágában megállott és találkozott István herceggel. A József nádor fiával; de menőben — kivált Metternich-né nagy bánatára — Bécs mellett csak elbogarogott. Itáliában a pápán kívül meglátogatta Radeckyt és Rainer olasz alkirályt Milánóban. Az év végén (decz. 30.) érkezett Bécsbe. Az első nap oly fáradt volt, hogy nem beszélhetett senkivel. Másnap nagy katona-parádé volt a Glaciu, gyönyörű időben, a császári hölgyek jelenlétében. Amint ezt lerázta magáról, szaladt Metternichékhez. A hercegasszony a czárt nagyon megváltozottknak találta. Arca merev; szája szenvedő. De csak külsőben változott meg. A kancellárnak kijelentette, hogy politikáról szó se legyen; azért jött csupán, hogy elesevegjen a feleségével. Az új esztendő első napját még Bécsben töltötte, konferenciázott Metternichel; aztán amint jött, eltűnt, nagy rendjelesőt hagyván maga után.

A forradalom hozta össze ismét az orosz czárt az osztrák császárral. A találkozás Varsóban történt 1849. május hónapjában, amikor néhány hónap óta a trónon a mi mostani királyunk ült. A harmadik osztrák császárral, akivel szövetségben állott uralkodása alatt, a tizennyolcz éves ifjával, úgy bánt,

— **Királyfi Pál Nagy-Enyeden.** Tudjuk, hogy olvasóink közül kevesen lesznek, kik Királyfit a lapokból nem ismerik; igen, Királyfi Pált, egykori nagyenyedi lakost, jelenleg chikágói hírlapíró, ki Chicágótól Budapestig 4000 frt értékű fogadásból gyalog tette meg az utat. Eljött Enyedre is, hol egykor mint kereskedő tanoucz szervezett, hogy felkeresse régi gazdáját, Cirner J. József kereskedőt, de nem csak egyedül, hanem bátyjával Király Béla nyiregyházi tanárral, ki remek hegedűjátékos is egyuttal. Itt tartózkodása idejét felhasználni akarván, e hó 5-én a sétateri fedett táncz helyiségben, intelligens közönség előtt, utjáról és viszonyosságairól felolvasást tartott, felolvasásának egy-egy részletét rajzban is bemutatta. A felolvasó estélyt Király Béla tanár remek hegedűjátéka fűszerezte.

— **Poliklinikai rendelések Nagy-Enyeden.** Az alakulóban lévő poliklinikai egyesületben a következő orvosok vállaltak minden pénteken d. u. 2 és 4 óra közt ingyen szegényrendelést: Dr. Bocz József idegbetegeknek, dr. Fenyő Ármán a nőgyógyászatból, dr. Mátyás Mihály a bőr- és bujakór-tanból, dr. Reich Béla a gyermekgyógyászatból, dr. Winkler Albert a sebészetből és fogászatból. Mindenik orvos saját lakásán fog a nevezett tudomány-szakokba tartozó betegségek ellen rendelni.

— **Lesz állandó jégpálya.** A korcsolya-sport barátainak hírül adjuk, hogy Nagy-Enyeden is lesz állandó jégpálya, mert amint értesülünk, az eddig haszonbérbe birt földterületet a korcsolya-egylet a földtulajdonos Minorita-rendtől 800 forint értékben örök áron megvásárolta és a jóváhagyott szerződés a napokban le is érkezett a rendfőnöktől.

— **Figyelmeztetés.** A II. magyar gazdasági kongresszusra való jelentés határideje f. hó 10-én lejár. Felkéretnek tehát mindazok, kik e kongresszus iránt érdeklődnek, hogy bejelentésüket igyekezzenek a lejárat határidő előtt a rendező bizottság irodájában Budapest, IX. Lónyai-utca 7. sz. teljesíteni, mert különben a rendező-bizottság nem lesz azon helyzetben, hogy a kilá-

tásba helyezett kedvezményeket a később jelentkező tagoknak is megszerezhesse.

— **Másodvirágzás.** Enyed város kertjeiben, szőlőiben a gyümölcsfák és szőlők a jégverés következtében egész tavaszi színt öltenek, virágoznak ép úgy, mint tavaszkor. Nagyon szeretnék, ha e virágzást a fák nem most, hanem tavasszal tennék meg, mert a gazdák állítása szerint ez a virágzás a jövő év rovására történik.

— **Szerencsétlenség.** Mint lapunk értesül, Maros-Ujvár környékén az ott gyakorlatot tartó tűzér-tűeg két legényét nagy szerencsétlenség érte. Ugyanis e hó 5-én egy ágyut vontattak föl egy hegyre, amikor az ágyu visszaszaladt a hegyről és az előtte álló két tűzért leütötte és a szó szoros értelmében összemorzsolta, úgy, hogy élet és halál között lebegnek. A sebesült tűzereket ápolás végett a kolozsvári helyőrségi kórházba szállították.

Közgazdaság.

A kisgazda jelenkori helyzetén hogy javíthatna?

(Folytatás.)

A cukorrépa-termelést illetően az a balhiedelem uralkodik néhol, hogy a cukorrépa kizsarlja a földet, kiindulva ama tapasztalatból, hogy utána a tengeri nem diszlik jól, s így szerintük nem tanácsos egyáltalában cukorrépat termelni! Tény az, hogy cukorrépa után közvetlen tengerit termelni nem lehet sikerrel! De vajjon honnan ered az? Annak egyedüli magyarázata és oka a következőkben rejlik: A cukorrépa-termelés alatt a folytonos megmunkálás folytán a talaj annyira felporhanyul, hogy utána tengerit vetve, annak sekélyen menő gyökerei alkalmas támpontot nem találnak. A szél hol egyik oldalról, hol másik oldalról nyomja a szárat s az, miután nem áll elég szilárd talajban, engedve ezen nyomásnak, teljes nagyságban hajladoz, minek következtében a fiatal hajsza-gyökerek elszakadoznak és így természetesen a tengeri jól fejlődni nem képes.

mint apa a fiával. Átadta neki a maga szobáját, ő az inasba költözött, hogy egymás közelében legyenek. E találkozás céljáról és következményeiről nem szólunk. Miklós három évvel utóbb (1852 május) egyszer ellátogatott Bécsbe és nagyon megváltozott-nak találta a császárvárost. Metternich nem volt többé kanczellár; a politika lomtárába került. Mindazáltal az ott töltött négy nap alatt több ízben meglátogatta és igen dicsérte az ifjú császárt, akit mint tulajdon fiát szeret. Tiszteletére volt nagy hadiszemle, tűzér manőver, ebéd az udvarnál, amelyre csak három civil, három miniszter: Buol, Bach és Kübeck voltak hivatalosak. A politika korifeusai közül leginkább megszerette Kübecket, akivel kezét szorított s akinek a Szent András-rend nagykeresztjét adományozta. Bach már kevésbé volt az inyére. Ugy találta, hogy nem egészen jártas a mesterségében, hogy ösmernie kellene azokat a tartományokat, amelyeket alkotmány-nal akar boldogítani. A negyed nap éjjelén elutazott Prágába, hogy még egyszer lássa „nyugalomba helyezett bajtársát“, Ferdinándot.

II. Miklós atyjának és nagyatyjának bécsi látogatása sokkal közelebb van még, sem-hogy szükséges volna a reminiscenciákat megújítani.

(Bp. H.)

Ha állana ama vélemény, hogy a cukorrépa a talajt kizsarlja, úgy lehetetlen volna utána árpát jó sikerrel termelni, mert tudjuk, hogy az árpa a legtápusabb földet kívánja, pedig a tapasztalat azt bizonyítja, hogy cukorrépa után árpa s más kalászosok minden körülmények között kitűnően sikerülnek.

A fentebbi állításom indoklásul ajánlom mindazon „hitetlen Tamás“ gazdáknak kísérletképpen, hogy termeljenek cukorrépa után tengerit, kössék ki karó mellé, hogy a széi fuvásának ne engedjen, tehát a hajsza-gyökerek biztosítva legyenek, s ők is biztosítva lehetnek arról, hogy a tengeri nem fog elsárgulni, hanem várakozásukon felül eredményt fognak elérni vele.

Némelyek állítása szerint a cukorrépa „különösen a feltalajt zsarolja“. Ez ellen egyenesen az a körülmény bizonyít, hogy a cukorrépának a feltalajjal egy magasságban nincs is tápszívó gyökere, mert ama vékony gyökrostok, melyekkel a jól sikerült cukorrépa oldalán találkozunk, a talaj tápanyagának nem igen ártanak. Sokkal fontosabb és főbb szerep jut a tápanyag fölvetelében az ugynevezett „szívgyökérnek“, a mely tapasztalat szerint jól megmunkált és mély általajjal bíró földben 1 mmnyi mélységre is hatol és így bizonyára legnagyobb részt az általajból táplálkozik.

Lehetnek olyan gazdák, akik megmaradnak állításuk mellett s ama elvet hirdetik, hogy „a cukorrépa-termelés a kisgazda jelenkori helyzetén nemhogy javítana, hanem még tönkre teszi földjét“, de mi, akik az ellenkezőről vagy már meg vagyunk győződve, vagy könnyű szerrel meggyőződhetünk, nem valjuk, mert azok bizonyára nem tartották szem előtt, ama alapfelfételeket, melyeket a racziális és jövedelmező cukorrépa-termelésnél szem előtt tartani kell, s hogy hibáikat palástolják: egyenesen kimondották a cukorrépára a halálítéletet, mivel nézetük (de nem tapasztalatuk) szerint a cukorrépa zsarolja a talajt.

Ezek szerint, meggyőződve arról, hogy azon aggodalmak és bizalmatlanságok, melyek a cukorrépa termelése iránt felmerültek s talán nem egy gazdát tartottak vissza egy biztos jövedelmi forrástól, mind alaptalanok, oszlassuk el őket s fogjunk hozzá teljes bizalommal s kitartással; s használjuk fel a természet által nyújtott adományt: a kedvező talaj és éghajlati viszonyokat, hogy egy év leforgásával rendszeres és így sikeres működés után teljesen megváltoztatva eddigi nézetünket, mást is buzdíthassunk s kézzelfogható tényekkel bizonyítva, a jó példa követését ajánlhassuk kinek-kinek saját érdekében.

U.—

(Folytatása következik.)

Kedvezmény a szőlősgazdáknak a boritaladó fizetése tekintetében.

1. Az 1892. évi XV. t.-cz. 3. §-a szerint nyílt községekben azok a szőlősgazdák, akik szeszes italok kimérésével vagy kis mértékben való elárúsításával nem foglalkoznak, boritaladó fejében a saját termésű boraiktól a házi szükségletre szánt bormennyiség után 1893. január 1-től fogva nem a bor és sörital-adó árszabás szerinti teljes boritaladót, hanem csak az eddigi borfogyasztási adónak megfelelő részt, tehát: 20,000 lakosnál népesebb községekben bor után hektoliterenkint 3 frt 35 kr, bormust és szőlő-czefre után hektoliterenkint 2 frt 52 krt; 10,000—20,000 lakossal bíró községekben

bor után hektoliterenkint 2 frt 60 krt, bormust és szőlőczefre után hektoliterenkint 2 frt 01 krt; 10,000 lakosnál kevesebbet számláló községekben bor után hektoliterenkint 1 frt 35 krt; bormust és szőlőczefre után hektoliterenkint 1 frt 01 krt tartoznak fizetni.

2. Azok a szőlősgazdák, akik ezt a kedvezményt az 1897. évre igénybe venni ohajtják, tartoznak a folyó évi szeptember hó 15-éig, illetve ha a szüret előbb kezdődne, a szüret kezdetéig ebbeli igényüket a községi előljárásnál bejelenteni.

3. Ez alkalommal bejelentendő az illető szőlősgazda neve, lakhelye, házszáma, a házbéliek száma, a bejelentő szőlőbirtokának terjedelme holdakban, illetőleg □ ölekből, a házi fogyasztásban felhasznált bor évi átlagos mennyisége, a folyó évi remélhető termés hektoliterekben, a házi fogyasztásra és nagyban, vagyis 1893. évtől kezdve 56 litert tevő mennyiségben való eladásra szánt bor mennyisége hektoliterekben.

4. A bejelentés megtételéről a fél a községi előljárástól egy igazolványul szolgáló bécztát kap.

5. Ha a kedvezményes adózásra igényt tartó szőlősgazda egész bortermését házi fogyasztásra akarja felhasználni, köteles abban az esetben, ha termése 5 hektolitert meg nem halad, az egész termés után a kedvezményes adót a szőlőczefrének, illetőleg mustnak a bor- és husfogyasztási adó iránti törvények és szabályok 17. §-a értelmében való befelentése, vagy pedig a bortermés szokásos felvétele alkalmával (bor- és husfogyasztási adótörvények és szabályok 48. 49. §.) azonnal lefizetni. Az a szőlősgazda ellenben, akinek termése 5 hektolitert meghalad, vagy az, aki termésének egy részét nagyban, azaz legalább is 56 litert tevő mennyiségben ohajtja elárúsítani, a bor- és husfogyasztási adótörvények és szabályok hivatalos összeállításának 23. és 27. §-ai értelmében szemleivet nyer, s az adót, amennyiben adómentes leszámításnak nem volna helye, a fennebb idézett összeállítás 42. §-a értelmében a két havonként tartandó rendes leszámolás alapján fizeti.

6. Habár nincs kizárva ezután sem, hogy az egyes adóköteles szőlősgazdák és az adószedésre jogosított fél az adónak másként „átalány szerint“ való fizetésében meg ne egyezzenek, s míg ily egyezés létre nem jön, egyedül az 5. pont szerinti megadózásnak van helye.

7. Az előző pontokban foglaltakra vonatkozó részletes utasításokat az 1892. évi XV. t.-cz. végrehajtása iránt kiadott 51015. számú utasítás 26. §-a szabályozza.

8. Végül megjegyeztetik, hogy a nmltságu m. kir. pénzügyminiszterium 1895. évi január hó 15-én kiadott (az 1895. évi „Pénzügyi Közlöny“ 16. számában közzétett) 1894. évi 87.896. számú magas körrendeletével elrendelni méltóztatott, hogy 1896. évi január hó 1 től, nyílt helyeken azoktól a birtokosoktól, kik szeszes italok kimérésével, vagy kis mértékben való elárúsításával nem foglalkoznak, az öntermesztette gyümölcsből készített és saját házi szükségletre szánt gyümölcsbor után szintén csak a régi borfogyasztási adónak megfelelő adó, tehát I. oszt. községekben 1 frt; II. oszt. községekben — frt 80 kr; III. oszt. községekben — frt 60 kr szedessék hektoliterenként, ha az illető birtokosok ez iránti igényüket a gyümölcsbor készítésének megkezdéséig, legkésőbb azonban szeptem-

ber hó 15-ig a községi előjárásnál bejelentik s egyebekben is a fennebbi 7. pontban hivatolt utasítás 25. §-ban foglaltakhoz alkalmazkodnak.

Piaczi árak.

Nagy-nyed, 1896. szeptember 3			
Buza legjobb	1	véka	1-05
" közepszerű	"	"	—90
Kétszeres legjobb	"	"	—80
" közepszerű	"	"	—70
Rozs legjobb	"	"	—70
" közepszerű	"	"	—65
Zab legjobb	"	"	—40
" közepszerű	"	"	—35
Kukorica (tengeri)	1	véka	—80
Burgonya	"	"	—35
Széna legjobb	egy	szekér	5.—
Szalma legjobb	"	"	2.—
Bikkfa 1 köbm. keresztirányú nélkül, 1 m. hosszú			3-50
Cserfa 1 "	1	"	3-20
Tölgyfa 1 "	1	"	3-50
Faszén kemény		egy hektoliter	1-70
Marhahús		1 kilogramm	—36
Sertéshús		"	—44
Szalonna		"	64—72
Dísznözsir		"	—75
Vöröshagyma		"	—10
Fokhagyma		"	—10

Csarnok.

A magyar kultúra terjedése a felvidéken.

(A „F. M. K. E.” évkönyve.)

A magyar kultúra egy erősségének egy évi tevékenységéről szóló jelentés van előttünk. Kis terjedelmű füzet, a melynek külseje nem sokat ígér. Pedig a tartalma sokat mond, sokat jelent. Egy nagy eszméért való küzdelem eredményeiről számol be egyszerű, keresetlen szavakkal. „Az egységes magyar nemzeti társadalom” megalkotása volt az E. M. K. E. alapításának eredendő oka és a hazafias gondolat, a mely Magyarországot legexponáltabb vidékére öltött testet, rövid idő alatt már a felvidéken is híveket toborzott. A nyugat és kelet, kifelé legexponáltabb részei országunknak, a magyar kultúrának oly helyeken való terjedésére és erősítésére törekedett, a hol a lakosságnak sem nyelve, sem szelleme nem volt magyar, de a hol a magyar nemzeti erő intenzív kifejlődése az egységes magyar nemzeti állam szempontjából a legfontosabb érdek. A Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület reggeli óta működve, nagyon természetesen jeltekenyebb eredményt tud felmutatni de azok a körülmények, amelyekről az alig pár éves Felső Magyar Közműv. Egyesület beszámol, szintén elég biztatók arra, hogy nemzeti kultúrának erősödésére egy új és immár valóban hatalmas tényezőt lássunk ebben a fiatal egyesületben. Gróf Károlyi István mondotta az egyesület alakuló ülésén, hogy a talpalatnyi tér, amelyet a felvidéken a magyar érzés, a magyar nyelv, a magyar nemzeti erő hódítani fog, nagyobb és büszkebb diadal lesz nemzeti intelligenciáinknak, mint óriási pénzaldozattal fentartott hadseregünk legnagyobb csatája. Craus István, az egyesület buzgó elnöke a megmondhatója, hogy hány talpalattal jutottunk előre. De a ki olvassa ezt a millenniumra való tekintettel ünnepi alakban kiadott jelentést, maga is meg fog győződni arról, hogy leghazafiasabb főuraink egyikének eme nagyszabású alkotása a magyar intelligencia és a kormány legnagyobb támogatására érdemes.

Pósa Lajosnak „Ezer év után” című hangulatos ezredévi verse nyitja meg a könyvet, azután a „Szózat a magyar haza-

fiakhoz” következik, melyet a F. M. K. E. ez év tavaszán a vegből bocsátott ki, hogy a nemzet egy százezer forintos alapítványával tegye emlékezetessé ezt az ezer esztendő jubileumot s emelje fel az egyesület hívatásának magaslatára. Majd a báró Banffy miniszterelnökhöz intézett az a memorandum következik, mely a pánszláv agitációk részleteinek nyílt és hűséges megrajzolásával méltán keltett annak idején felhívást s némi megdöbbenést is.

Ezután következik az ügyvezetőség évi jelentése, mely tizenöt fejezetre osztva, a legnagyobb részletességgel számol be az egyesület egy évi kultur-akciójáról, melyet a F. M. K. E. tizenegy nagy vármegye területén kifejtett.

A „F. M. K. E.” jövőjéről azt véli az elnökség, hogy a boldogulást egyrészt az önálló kultuszminisztérium szervezésében, másrészt a magyarországi közművelődési egyesületek szövetkezésében kell keresnie. Nem is ok nélkül; hiszen eléggé láthatjuk, hogy a nemzeti ügyek előmenetelében semmi sem kívánatosabb, mint az összetartás. A pánszlávizmussal szemben folytatott igazán energikus harcáról az egyesületnek egy fölötté tanulságos fejezetben számol be az évkönyv, míg a IV. fejezetben a szeptember 8-iki kongresszusról és az ezredéves kiállításról referál.

S ezután jön a F. M. K. E. valóságos közművelődési tevékenységének lélekemelő rajza. Czeljainak propagálására a felvidéken élő írókból megalakította 70 taggal a felvidéki írók körét; egy nemzeti imádságot, melyet az egyesület használatára Pósa Lajos írt meg, bevezetett a kisdudóvák és iskolák szelid világába; kiadta a F. M. K. E. Dankó Pistának négy szép magyar nótáját, melyet szerte dalolnak már a felvidéki bergek között.

Az a huszonnyolc magyar daloskör, mely a „F. M. K. E.”-nek új alkotása: bámulatos eredménynek látszik előttünk E huszonnyolc daloskörrel kapcsolatban szervezte most a F. M. K. E. a vándorkönyvtárakat, melyekre költségvetésében a jövő évre 2000 forintot praeliminál s melyekhez egy lelkes magyar pap: Szabó Ferencz elméri plébános 1080 kötet könyvet adott.

Különös gondot fordít a F. M. K. E. az ima-, olvasó-, verses- és tankönyvek terjesztésére; egy egész könyvesboltot osztott szét a múlt évben is választmányai között. A VIII. fejezetben nagy elismeréssel emlékezik meg a jelentés a magyar sajtó támogatásáról s azt az életrevaló propeziózt terjeszti a közgyűlés elé, hogy a F. M. K. E. gyermeklapokat járasson a felvidéki kisdudóvák és iskolák számára.

A játékonyság gyakorlására nézve karácsonyfák felállítására általánosan vélt célja felé törekedni az ügyvezetőség. Szegény iskolás gyermekeket ruhával, lábbelivel, tankönyvekkel akar ellátni s vagyoni viszonyai között külön jótékonyági alapot létesít abból a 16000 frtból, melyet Árvamegye csatolt a saját inségi alapjához.

A színügy gyámolítására is külön alapot teremt a F. M. K. E. s ehhez az alaphoz Nógrádmegye példányszerű áldozatkészséggel ajánlott meg évi 100 forint hozzájárulást.

Iskolát mindössze négyet segít az F. M. K. E., ami a népoktatási törvényben leli magyarozatát; de az egyesület igazán első abban a tekintetben, hogy kisdudóváinak száma meghaladja a harminczet. E téren még a dugszdug Emkét is tulszárnyalja a

F. M. K. E., mely 34 kisdudóváját köel 20.000 frtnyi költséggel tartja fenn.

A XI-ik fejezetben a tizenegy megyei választmány tevékenysége van ismertetve. Ezek közül különösen kiemeli a jelentés a báró Ambrózy István elnöksége alatt virágzó barsmegyei, továbbá a hont-, nógrádmegyei választmányokat; nagy elismeréssel vázolja a nyitrai megyei választmány csereoldalú munkásságát, melyet dr. Gyürky Géza és Libertin Gusztáv tanfelügyelő vezet s nagy melegséggel méltányolja a trencsénmegyei választmányt, melyet Baross Jusztin visza nemzeti küldetésben előre.

Turócmege is újabb lendületet nyert, mióta Justh György képviselő vette át az elnökséget; Szepesmegye pedig hagyományos magyar érülettel iparkodik új kisdudóvákat létesíteni s legtöbb magyar könyvet osztott szét. Az agilitás és pontosság tekintetében Zólyomgyeget illeti a második sor, melynek választmánya élén Csipkay alispán áll.

A F. M. K. E. anyagi viszonyairól a XII. fejezet számol be s a zárszámadások és költségelirányzatok átnézése után szinte csodálkozva kérdjük, hogy alig százezer forintnyi alaptőke mellett hogyan képes ez a nagykiterjedésű kulturhálózat oly nagyarányú tevékenységet kifejteni, a milyen ebből a jelentésből élénk táru? Mert 35000 forintot fordít a F. M. K. E. évenként feladatainak előbbrevitelére s ehhez a kormány mindössze 20000 frttal járul a kisdudóvák segélyezése című, amit egy aprehenzív szövegű határozati javaslatban a jelentés kissé orrolva is terjeszt a közgyűlés elé.

Körmöcbányán négy házat örökölt a F. M. K. E., a mely négy ház egyikeben most jókora költségű magyar színházat és magyar társaságot épített, hogy Körmöcbányából kulturális központot csinálhasson.

A jelentés záró fejezete igen lelkes szavakkal vázolja az egyesület ideálját: az egységes magyar nemzeti társadalom képét, melynek megvalósítására a F. M. K. E. törekedik s a jelentéshez csatolt határozati javaslatok az egyes fejezeteknek felelnek meg. Függelektül az imént alakult „Felvidéki írók köré”-nek és a F. M. K. E. huszonnyolc daloskörének az alapszabály-tervezete van csatolva a könyvhöz, amelyről őszintén csak a legmelegebb elismeréssel szólhatunk.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadók: Cirner és Lingner.

Cirner és Lingner könyvnyomdája, Nagy-nyeden.

Hamisított fekete selyem.

Egészen el egy kis mintát a venni szándékolt selyemből és a hamisítás rögtön kiderült: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödördik és csakhamar kiálszik, maga után csakély barna hamut hagyván, addig a hamisított selyem (mely zsiros színű szalonnás lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödördik, csak meggörbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz: szállítva, postabér- és vámmentesen szívesen küld bárkinék is mintákat akár egyes öltönyhöz való, akár egész végeket levő valódi selyem szövetekből. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek (5.)

Sz. 2047—1896. tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrubbányai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Auraria abrubbányai takarékpénztár végrehajtónak Negru Veselié végrehajtást szenvedő elleni 93 frt tőke, ennek 1895. szeptember 4-től járó 6% kamatai 21 frt 35 kr költség és járuléka behajtása végett az abrubbányai királyi járásbírósa területéhez tartozó Mogos község 137. számú teleknyvjegyzékében foglalt A + 1—28. rendszám 1152/1, 1165, 1166, 1187, 1234, 1235, 1191, 1224, 1225, 1226, 1250, 1264, 1265, 1267, 1254, 1292, 1293, 1300, 1301, 1441, 1444, 2056, 2065/1, 2122/1, 2124/2, 2131, 2135, 4604, 4610, 4699, 4703, 4704, 5180, 5198, 5520, 5712, 5936, 5937, 5938, 5974, 5975, 5976, 5977, 5978, 5979, 6013, 6022, 6023 ingatlan és tartozékai Mogos község házában megartandó nyilvános árverésen **1896. évi október hó 26-ik napján d. e. 10 órakor** 15, 6, 78, 5, 20, 4, 52, 7, 24, 44, 7, 9, 31, 4, 28, 29, 3, 16, 62, 39, 21, 6, 64, 67, 35, 229, 128, 101 frt kiküldési ár 10% -ának bánatpénz gyanánt bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kiküldési áron alól is el fognak adatni.

Abrubbányai kir. telekkönyvi hatóság 1896. évi július hó 11-én.

Zanathi Gábor,
kir. járásbíró.

824 1—1

Sz. 2046—1896. tkv.

Arverési hirdetmény.

Az abrubbányai királyi járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Auraria abrubbányai takarékpénztár végrehajtónak Zsinár Nicolae lui Simeon mogosi lakos végrehajtást szenvedő elleni 105 frt tőke, ennek 1895. márczius 17-től járó 6% kamatai, 21 frt 20 kr költség és járuléka behajtása végett az abrubbányai királyi járásbírósa területéhez tartozó Mogos község 241. számú teleknyvjegyzékében foglalt A + 1. rendszám, 2066, 2067, 2068. helyrajzi szám alatt 434. teleknyvjegyzékében A + 1—6, 8—10. rendszám 1082, 2092/2, 2094/2, 2916, 2917, 2919, 2920, 2921, 8835, 8836, 9696, 9697, 9699, 9700, 9701, 9702, 9703, 9814, 10233, 10301, 10385/1. hrjzi sz. 801. tjkben A + 1. rdsz., 10172, 10173, 10174, 10175, 10176, 10177, 10178, 10179, 10180, 10181, 10241, 10243, 10244, 10251, 10252, 10253, 10254, 10255, 10256. hrjzi sz. a. ingatlanok és tartozéka Mogos községében a község házában megartandó nyilvános árverésen **1896. évi október hó 20 napján d. e. 10 órakor** 69, 10, 90, 18, 7, 277, 21, 7, 10, 1, 161 frt kiküldési ár 10% -ának bánatpénz gyanánt bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kiküldési áron alól is el fognak adatni.

Abrubbányai kir. telekkönyvi hatóság 1896. évi július hó 10-én.

Zanathi Gábor,
kir. jbró.

829—96 1—1

Sz. 1801—1896. tkv.

Arverési hirdetmény.

Az abrubbányai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Auraria abrubbányai takarékpénztár végrehajtónak Béra Nicolae a karvari mogosi lakos végrehajtást szenvedő elleni 80 frt tőke, ennek 1896. január 11-től járó 6% kamatai, 50 frt 65 kr költség és járuléka behajtása végett az abrubbányai királyi járásbírósa területéhez tartozó Mogos község 407. számú teleknyvjegyzékében foglalt A + 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11. rendszám 2905/1, 2907/1, 3420, 3678, 3679, 3680, 3686, 10479, 10518/1, 10547. hrjzi sz. és 1201. sz. tjkben A + 1—3. rendszám 9876, 9880, 9883, 9886, 9839. hrjzi sz. a. ingatlanok és tartozékai Mogos község házában megartandó nyilvános árverésen **1896. évi október hó 22-én d. e. 10 órakor** 12, 12, 16, 127 frt 20 kr, 84, 2, 2, 11, 16, 10, 24 frt

kiküldési ár 10% -ának bánatpénz gyanánt bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kiküldési áron alól is el fognak adatni.

Abrubbányai kir. telekkönyvi hatóság 1896. évi július hó 3-án.

Zanathi Gábor,
kir. jbró.

828—96 1—1

571. szám, 1896. bvrh.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrubbányai kir. járásbírósa 3733—1896. számú végzése által gyulafehérvári ügyvéd Velián Sándor által képviselt gyulafehérvári Kohn Lázár javára abrubbányai Boer Béla és neje ellen 246 frt tőke, ennek 1891. évi december hó 15. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 44 frt 60 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 892. §-a foglalt és 678. frtra becsült, a foglalási jegyzéknyv 1-től 54 tételig összes különböző nemű házi butorai, 4 könyvtartályi és 25 mtr futószőnyegből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az abrubbányai kir. járásbírósa idézett sz. kiküldöttét rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis alperes lakásán Abrubbányán leendő eszközölésére **1896. évi szept. hó 15-ik napján délelőtt 10 óra** határidővel kinteztik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a meny nyben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzéknyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrubbányán, 1896. aug. hó 16. napján.

Szabó Lajos,
kir. bírósági végrehajtó.

834 1—1

Sz. 1916—1896. tkl.

Arverési hirdetmény.

Az abrubbányai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Auraria abrubbányai takarékpénztár végrehajtónak Koboru Péterné sz. Számpias Kati abrubbányai lakos végrehajtást szenvedő elleni 58 frt tőke, ennek 1895. évi december 5-től járó 6% kamatai, 20 frt 35 kr költség és járuléka behajtása végett az abrubbányai kir. járásbírósa területéhez tartozó Abrubbánya község 112. sz. teleknyvjegyzékében foglalt következő ingatlanok: A + 1. rendszám 253, 254. hr. szám és tartozékai az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. c., d. pontja értelmében az abrubbányai kir. tkvi hatóság helyiségében megartandó nyilvános árverésen **1896. évi október hó 30-án d. e. 10 órakor** a kiküldési ár 600 frt 10% -ának bánatpénz gyanánt bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kiküldési áron alól is el fognak adatni.

Abrubbányai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság 1896. július 10-én.

Veress,
királyi aljbró.

825—96 1—1

846. szám, 1896. bvrh.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrubbányai kir. járásbírósa 5505—1896. számú végzése által abrubbányai ügyvéd Krisán József javára abrubbányai Képes Ferencz ellen 40 frt tőke, és eddig összesen 17 frt 20 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 896. §-a foglalt és 820 frtra becsült, a foglalási jegyzéknyv 1. és 2. tételle alatt, 4 tehén borjuval és 6 kalangya szénából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az abrubbányai kir. járásbírósa idézett sz. kiküldöttét rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis alperesek lakásán Abrubbányán leendő eszközölésére **1896-ik év szeptember hó 17-ik napjának délelőtt 10 óra** határidővel kinteztik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a meny nyben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzéknyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrubbányán, 1896-ik évi szept. hó 4. napján.

Szabó Lajos,

kir. bírósági végrehajtó.

801 1—1

Sz. 2044—896. tkvi

Arverési hirdetmény.

Az abrubbányai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Auraria abrubbányai takarékpénztár végrehajtónak Czura Szimean bucsumi lakos végrehajtást szenvedő elleni 181 frt tőke, ennek 1895. május 27-től járó 6% kamatai, 22 frt 20 kr költség és járuléka behajtása végett az abrubbányai királyi járásbírósa területéhez tartozó Bucsom község 331. számú teleknyvjegyzékében foglalt A + 1, 2, 3. rendszám, 2737, 2743, 2744, 2930, 3058. hrjzi sz. a. 396. sz. tjkben A + 3, 4, 5. rd. sz. 3438, 3442, 2709/1, 3346. hrjzi sz. a. 1380. sz. tjkben A + 1, 2. rdsz. 2395, 3070/1, 3070/2. hrjzi sz. a. ingatlanok és tartozékai Bucsom község házában megartandó nyilvános árverésen **1896. évi október hó 21-ik napján délelőtt 10 órakor** 98 frt, 3, 61, 136, 17, 14, 33, 601 frt kiküldési ár 10% -ának bánatpénz gyanánt bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kiküldési áron alól is el fognak adatni.

Abrubbányai kir. telekkönyvi hatóság 1896. évi július hó 9-én.

Zanathy,
kir. jbró.

826 1—1

Egy jó családból való fiu,
ki egy vagy két gimnáziumot végzett, fűszer-, festék- és rövidáru üzletembe

tanoneczul

felvétetik.

Nagy-Enyed.

Harmath Miklós.

805 5—6

Ajánlok feleenyedi rak-táromból első osztályu

TÉGLÁT

1000 drbként 13 frtért.
Megrendeléseket elfogad szentkirály-utczai faraktári irodám.

N.-Enyed, 1896. szept. 7.

Tisztelettel

831 1—1

KLEMM PÁL.

Sz. 1961—1896. tkvi.

Árverési hirdetés.

Az abrudbányai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Auraria abrudbányai takarékpénztár végrehajtónak Zsula Josif abrudbányai lakos végrehajtást szenvedő elleni 133 frt tőke, ennek 1895. augusztus 2-től járó 8% kamatai, 25 frt és járuléka behajtása végett az abrudbányai királyi járásbíró területéhez tartozó Abrudbánya város 113. számú telekjegyzőkönyvben foglalt A + 1. rendszám. 249/1, 249/2, 250. hr. számú 1142. sz. tjkvben A + 1. rd. sz. 438. hr. számú ingatlan és tartozékai az abrudbányai kir. járásbíró mint telekkönyvi hivatalban megtartandó nyilvános árverésen 1896. évi **október hó 31. napján d. e. 10 órakor** 419 frt, 200 frt kiküldési ár 10%-ának bnatpénz gyanánt bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kiküldési áron alól is el fognak adni.

Abrudbányai kir. telekkönyvi hatóság 1896. évi július hó 10-én.

Zanathi Gábor,
kir. bíró.

824—96 1—1

Eladó ház.

Nagy-Enyed városában a Várszeg-utczában 40. házzám alatt levő

házas telek

örök áron eladó.

Értekezni lehet ugyanott a tulajdonossal.

832 1—3

781—896 begrh. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíró 5348-1896 sz. végzése által abrudbányai dr. Fodor Vazul ügyvéd által képviselt budapesti Kohn Mór és fiai javára verespataki Aron Balint ellen 177 frt 95 kr tőke, ennek 1896. évi május hó 31. napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 38 frt 05 kr perköltség tövételé erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 896. sz. foglalt és 769 frt 50 kr-ra becsült, a foglalási jegyzőkönyv 1-től 25. tételig összes különböző nemű hazibutoraiból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbíró idézett sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis alperes lakosán Verespatakon leendő eszközzésére 1896. évi szept. hó 11-ik napjának d. e.

10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-ez. 107. §-a értelmében a legelőbbet ígérők becsíron alul is eladotni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-ez. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldött-k vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1896. aug. 13. napján.

Szabó Lajos,
kir. bírósági végrehajtó

833 1—1

A brassói portland-czement-gyár

ajánlja legkitűnőbb

Portland-czementjét

felelősség mellett folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasuti állomáshoz szállítva, a **legolcsóbb árban.**

Nagy-Enyeden kapható: **WINKLER JÁNOS** urnál, ahol

Román-czement

mindig a legjobb minőségben található.

809 2—10

CIRNER és LINGNER**NAGY-ENYEDEN.****A legelőnyösebb forrás nyomtatványok beszerzésére.**

Gazdag és modern felszerelése folytán azon kellemes helyzetben van, hogy úgy gyorsaság és olcsóság, mint izléses kivitel tekintetében bármely hasonnemű vállalattal képes versenyezni.

Vidéki megrendelések azonnal teljesítettek.

A nyomda **5 gyorsajtóval** dolgozik s **töm-öntödével** is el van látva.

Hirdetések közlésére legalkalmasabb a cég kiadásában megjelenő

„Közérdek”,

a megye egyetlen politikai lapja, mely egyike a legelterjedtebb vidéki lapoknak.

KLEMM PÁL